

Arrest

nr. 180 553 van 11 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VAN OVERDIJN, die *loco* advocaat J. WALDMANN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 24 oktober 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 28 oktober 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 3 november 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 1 juni 2016.

1.3. Op 7 september 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Tifahtah, een dorp in het zuiden van Libanon, de Libanese nationaliteit te bezitten en een sjiitisch moslim te zijn. Uw ouders, twee broertjes en zusje wonen daar nog steeds.

Op het moment dat u Libanon hebt verlaten, studeerde u boekhouding en informatica.

Uw vader was in een ver verleden lid geweest van Amal, maar heeft de partij op het moment dat u geboren werd verlaten. U zelf was vrijwilliger bij, zoals u zegt, een soort van Rode Halve Maan, een vereniging die mensen hielp.

In 2013, vooral na de slag om Qusaira in Syrië, begon Hezbollah mensen te rekruteren om tot de partij toe te treden en zette een propagandacampagne op specifiek gericht op jonge mannen. De verleiding was groot hierop in te gaan, zo stelde u, daar soldaten hoge lonen krijgen, gratis behandeling krijgen in het ziekenhuis en diets meer. Mensen die zich neutraal wilden blijven opstellen, werden uitgesloten en onder druk gezet. U en de jongeren in uw kennissenkring, onder wie ook leden van de vrijwilligersbeweging waartoe u behoorde, voelden zich hierdoor niet aangesproken en wilden niet gaan strijden in Syrië daar dit ‘niet jullie land was’. Bovendien werden jullie, als vrijwilligersvereniging, erop aangesproken dat jullie ‘apart’ werkten (niet aan de zijde van Hezbollah).

In januari 2015 was Hezbollah zich aan het voorbereiden op de slag om Qalamoun in Syrië en ook Amal wilde soldaten naar daar sturen. U werd aangesproken door uw neef, A.(...), een lid van Hezbollah, die u vroeg waarom ‘u niet wilde meedoen’. Bovendien, zo gaf hij aan, zou u uiteindelijk sowieso verplicht worden. U gaf hem duidelijk te verstaan dat u niet wilde gaan strijden in Syrië. H.(...), een heel goede vriend van u en die dezelfde mening als u was toegedaan, werd door zijn ooms (verantwoordelijken van Hezbollah) verplicht om een militaire training te volgen in de Bekaa en hij gaf u te verstaan dat u op termijn ook geen andere keuze zou hebben. Tevens was u getuige van de verdwijning van heel wat jonge mannen in deze periode.

U kon de sfeer in uw dorp niet meer verdragen en trok naar een tante in Arab Saliem, op zo’n 45 km van uw huis. In deze periode begon u eraan te denken het land te verlaten, u had geen zin om lid te worden en de wapens op te nemen. U sprak hierover met uw vader die er vrede mee had dat u het land wilde verlaten en hij probeerde het nodige geld hiervoor te verzamelen.

In juli 2015 sneuvelde M.(...), een schoolkameraad van u, waarna Hezbollah mannen, die zich neutraal opstelden, begon te arresteren om naar militaire kampen over te brengen.

Op 13 augustus 2015 vroeg en verkreeg u een paspoort, u betaalde extra voor deze snelle afhandeling, en verliet diezelfde dag nog legaal, met eigen paspoort, het land via de luchthaven ‘Rafiq al Hariri’. U vloog naar Turkije om vandaar uit, via de Balkanroute, illegaal naar België te komen, waar u op 28 oktober 2015 een asielaanvraag deed.

U bent een tweetal maanden voor het gehoor op het Commissariaat-generaal op 1 juni 2016 in België religieus gehuwd met een Belgische.

B. Motivering

Na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo stelt u het land te hebben verlaten uit schrik door Hezbollah verplicht te zullen worden in Syrië te gaan strijden. Uw neef A.(...), een lid van Hezbollah, zou u al eens gevraagd hebben toe te treden en u er op gewezen hebben dat u uiteindelijk, zo u hier nu geen gehoor aan zou geven, toch verplicht zou worden de wapens op te nemen. Uw vriend H.(...) gaf u dezelfde boodschap mee (CGVS p.3-4-5). U gevraagd of Hezbollah effectief mensen verplichten om toe te treden, antwoordt u dat ze sinds 2013 daadwerkelijk mensen onder dwang rekruteren (CGVS p.5).

Dient echter opgemerkt dat deze door u geschilderde gang van zaken niet overeenkomt met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Hieruit blijkt dat er geen gedwongen rekrutering plaatsvindt voor de gewapende militie van Hezbollah. De rekrutering geschiedt op vrijwillige basis en de populariteit van Hezbollah en de sociale zorg in dewelke de partij voorziet, vormen een belangrijke aantrekkingskracht in de rekrutering van leden. Bovendien blijkt uit deze informatie dat toekomstige rekruten volwaardig lid moeten worden van Hezbollah en moeten voldoen aan strenge voorwaarden en grondig op hun geschiktheid worden getest. Bovendien wordt de effectieve toetreding tot het verzet voorafgegaan door een lange periode van ideologische, spirituele en militaire training. Los van het feit dat er dus geen sprake is van gedwongen rekrutering, blijkt ook uit uw eigen gedrag en houding dat u sowieso nu niet bepaald een geschikt kandidaat bent om lid te worden van Hezbollah.

Zo geeft u weliswaar aan uit een religieuze familie te komen, naar de moskee te zijn gegaan en zelfs als Hezbollah daar religieuze lessen gaf, dan was u aanwezig, zo stelt u. Doch dit maakt u nog geen geschikt kandidaat-lid. Immers geeft u zelf aan dat wanneer Hezbollah in de moskee over politiek begon, u uw schoenen aantrok en vertrok, een gegeven dat hen bezwaarlijk kan ontgaan zijn. U voegt hieraan toe, wanneer u gevraagd wordt naar uw mening aangaande het gegeven dat Hezbollah het niet vond kunnen naar feesten te gaan, te drinken en naar muziek te luisteren, dat een dergelijke levenshouding niet bij uw mentaliteit past. U vervolgt met te stellen 'bij Hezbollah gaat het enkel over oorlogen en martelaren, ik heb een andere manier van leven' (CGVS p.6). Gevraagd of leden van Hezbollah u ooit naar uw mening over haar ideologie hebben gevraagd en waaruit men zou kunnen afleiden dat u 'hun zaak' genegen was, ontkent u. U stelt uitdrukkelijk dat u en uw kennissen zich niet verplicht voelden in Syrië te gaan strijden en de boodschappen van Hezbollah jullie niet konden overtuigen. Syrië was niet jullie land, zo voegt u hieraan toe. U reikt niets aan waaruit Hezbollah zou kunnen concluderen dat u een geschikt kandidaat zou zijn om de gewapende strijd in Syrië op te nemen. Integendeel, ten overstaan van uw oom, het Hezbollahlid, hebt u duidelijk te kennen gegeven dat u het niet zag zitten naar Syrië te gaan om daar de wapens op te nemen en gaf u duidelijk te verstaan dat 'ze hun problemen zelf moesten oplossen en u niet van plan was hen te steunen' (CGVS p.3, 5). In de marge dient nog te worden opgemerkt dat u ten overstaan van DVZ nooit hebt vermeld dat een oom van u lid is van Hezbollah. U hier dan ook mee geconfronteerd, stelt u dat men u bij DVZ zou gezegd hebben dat u niets diende uit te leggen, dat was voor het tweede gehoor (CGVS p.5). Uw uitleg kan niet overtuigen gezien de door u geschilderde context en gezien nu net deze oom u, op aangeven van zijn 'bazen', gevraagd zou hebben toe te treden (CGVS p.5).

Gezien het geheel van bovenstaande observaties hebt u het door u opgeworpen asielmotief totaal niet aannemelijk gemaakt en dient u de vluchtelingenstatus te worden geweigerd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende stukken neer: uittreksel van de burgerlijke stand, uittreksel familiesamenstelling en een diploma lager onderwijs. Deze stukken hebben betrekking op uw identiteit/ nationaliteit en opleiding, gegevens die hier niet ter discussie staan. U toonde tijdens het gehoor nog een usbstick, waarvan u de inhoud na het gehoor per mail aan het CGVS liet toekomen. U gevraagd naar de inhoud van de stick, geeft u aan dat er bericht wordt over de begrafenis van twee martelaren en dat u staat afgebeeld in de ambulance (in kader van uw vrijwilligerswerk (CGVS p.4). Het feit dat u als vrijwilliger zou hebben gewerkt, wordt door ons niet betwist, de beelden over de martelaren voegen niets toe aan uw persoonlijke motieven, net zomin als het door uw advocaat neergelegde artikel over de situatie in Libanon. Bijgevolg vermogen deze stukken niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus Libanon – De actuele veiligheidssituatie- dd. 15 juli 2016) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De meeste veiligheidsincidenten zijn geworteld in het Syrische conflict en men neemt een toenemende polarisatie waar tussen de soennitische en

sjiitische gemeenschap in het land. Anderzijds zit de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen zijn de verschillende politieke leiders geneigd om tot kalmte op te roepen. Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen, en grensgeweld tussen de strijdende partijen en sektarische kidnappings. Sinds begin 2015 stellen waarnemers echter een verbetering van de algemene veiligheidssituatie vast. Mede door de toegenomen veiligheidsmaatregelen van het leger en Hezbollah en door de ontwikkelingen in Syrië nam de schaal van geweld af. Zo vindt er in Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de Alawitische en soennitische milities. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de sjiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. Wel vond er op 12 november 2015, na anderhalf jaar kalmte in Beiroet, opnieuw een dubbele zelfmoordaanslag plaats in de zuidelijke sjiitische wijk Bourj al-Barajneh. Het was de dodelijkste aanslag sinds de burgeroorlog en de eerste officieel door IS opgeëiste aanslag in Libanon. Het geweld escaleerde evenwel niet. Na de zware aanslag in november 2015 vonden er geen terroristische aanslagen meer plaats in Beirut.

Anno 2015-2016 concentreert het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de noordoostelijke Bekavallei (Arsal, Ras Baalbek). Jihadistische groeperingen richten hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte, en Hezbollah belagen op hun beurt extremistische groeperingen. Zo vinden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat al-Nusra enerzijds, en het Libanese leger of Hezbollah anderzijds. Bij dit soort aanvallen op militaire doelwitten vallen evenwel weinig tot geen burgerslachtoffers, tenzij het grootschalige en langdurige confrontaties in bevolkt gebied betreffen. Sinds januari 2015 hebben zulke confrontaties evenwel niet meer plaatsgevonden. Wel bleven kleinschalige aanvallen op militaire doelwitten plaatsvinden waarbij doden of gewonden vielen, nagenoeg uitsluitend onder de strijdende partijen. Sinds januari 2016 bekampen IS en JN ook elkaar waarbij langs beide kanten verliezen werden geleden. Bij dit geweld worden evenmin burgers gevisieerd en, aangezien het een afgelegen en bergrijke regio betreft, vallen weinig tot geen burgerslachtoffers.

Syrische rebellengroepen voeren voorts raket- en morteraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voert op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebellengroeperingen in soennitische grensregio's. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel relatief beperkt. Sinds begin 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af.

In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Er vinden slechts kleine wederzijdse vergeldingsacties plaats, waarbij geen burgers gevisieerd werden en ook geen burgerslachtoffers vielen.

Ook in de Palestijnse kampen blijft de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen ondanks de toenemende invloed van salafistische groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers gevisieerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuren. In het vluchtelingenkamp Ain al-Hilwah is een gezamenlijke troepenmacht actief waarin de verschillende fracties vertegenwoordigd zijn. De troepenmacht heeft zich sinds haar oprichting kunnen ontplooiën in de meest gevoelige wijken en kwam naar aanleiding van een aantal politiek gemotiveerde moorden onmiddellijk tussen. De nieuwe troepenmacht werd ook samen met de Libanese autoriteiten om de veiligheid in het kamp te garanderen. Niettegenstaande de aanwezigheid van de troepenmacht vinden er nog steeds politieke moorden en afrekeningen plaats. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn, vallen hierbij soms één of meerdere burgerslachtoffers. Op 22 augustus 2015 braken in Ayn al-Hilwah gewapende confrontaties uit tussen islamitische groeperingen en Fatah. Op 27 augustus 2015 keerde, na onderhandelingen tussen de betrokken partijen, de kalmte terug. Er is wel sprake geweest van moorden en kleinschalige schietincidenten waarbij een aantal doden vielen bij de extremistische strijders of Fatah. Er werden geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen en dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen leiden tot toenemend sektarisch geweld, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Libanon sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de algemene rechtsmiddelen der zorgvuldigheid (o.m. het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel) en de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte geen geloof hecht aan de waarachtigheid van zijn relaas, dat de ingeroepen gebreken onbestaande, dan wel uiterst miniem zijn of zich niet voordoen op het niveau van de relevante bijzonderheden, dat het Commissariaat-generaal zich enkel fixeerte op enkele kleine vergissingen en geen (minstens onvoldoende) rekening houdt met de overige elementen tijdens zijn interview en dat hij een helder asielrelaas heeft verteld, waarin geen echte hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen of tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.

Wat betreft zijn gedwongen rekrutering door Hezbollah, laakt verzoeker dat het Commissariaat-generaal slechts verwijst naar de algemeen gekende werkwijze van Hezbollah, zoals uiteengezet in het bij het administratief dossier gevoegde document "*COI Focus Libanon - Rekrutering door Hezbollah*", hetgeen naar mening van verzoeker in strijd is met het principe dat in ieder concreet asioldossier de individuele elementen ervan onderzocht dienen te worden. Bovendien gaat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volgens verzoeker uit van een bijzonder eenzijdige lezing van de beschikbare bronnen. Hij verwijst naar het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde document "*Lebanon: Recruitment practices of Hezbollah, including instances of forced recruitment; consequences for those that refuse to join and their family members, including instances of torture*" gepubliceerd door het Immigration and Refugee Board of Canada en stelt dat rechtstreekse gedwongen rekrutering door Hezbollah inderdaad niet tot weinig voorkomt, doch sociale druk om lid te worden schering en inslag is, zoals hij ook verklaarde tijdens zijn verhoor. Bovendien gaat het Commissariaat-generaal voorbij aan het feit dat verzoekers oom een belangrijke plaatselijke leider was van Hezbollah. Waar "gewone" burgers nog min of meer een keuze hebben lid te worden van Hezbollah lag de sociale druk voor hem, als neef van een prominent Hezbollah-kopstuk, aanzienlijk hoger, aldus verzoeker, die dan ook meent dat zijn asielrelaas dus helemaal niet zo in strijd is met algemeen gekende feiten als de commissaris-generaal tracht voor te stellen.

Waar hem in de bestreden beslissing wordt verweten dat hij tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet heeft vermeld dat zijn oom een prominent Hezbollah-kopstuk was, wijst verzoeker erop dat hij hieromtrent tijdens het gehoor expliciet verklaarde dat hem tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd medegedeeld dat hij niet alles in detail diende te vertellen en dat hij dit tijdens zijn tweede verhoor nog zou kunnen doen. Desondanks wordt deze uitleg niet aanvaard, naar mening van verzoeker volledig onterecht. Hij betoogt in dit verband dat net het grondige verhoor op het Commissariaat-generaal bedoeld is om alle details van het asielrelaas uitgebreid te kunnen vertellen, niet het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar van de kandidaat-asielzoeker enkel wordt verwacht dat hij in grote lijnen uiteenzet waarom hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst. In zijn ogen heeft verzoeker zich tijdens dit eerste verhoor beperkt tot de essentie, in de veronderstelling dat het feit dat bepaalde details nog niet ter sprake waren gekomen geen hypothekering van zijn verdere asielprocedure zou zijn. Het feit dat zijn oom een prominent Hezbollah-kopstuk was is dan wel relevant voor de algemene beoordeling van zijn asielrelaas maar is in de ogen van verzoeker een detail dat niet noodzakelijk vermeld diende te worden tijdens het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Tot slot betwist verzoeker de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van de algemene veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst. Hij citeert een passage uit de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus *"Libanon. De veiligheidssituatie in Libanon"* van 15 juli 2016 en betoogt dat de stukken gewag maken van een duidelijk voelbaar gewelddadige veiligheidssituatie, dat de bestreden beslissing hieraan schromelijk voorbij gaat, dat de enkele vaststelling dat het aantal burgerdoden is afgenomen geen afbreuk doet aan de vaststelling dat de situatie nog steeds bijzonder gevaarlijk is, dat bij recente aanslagen ook openbare plaatsen werden gevisieerd en dat de argumentatie van de commissaris-generaal dan ook ronduit foutief is zodat deze niet als draagkrachtig kan worden beschouwd. Hij voegt hier nog aan toe *"Zelfs indien bij deze aanslagen enkel bepaalde risicogroepen zouden worden gevisieerd dan doet zulks nog steeds geen afbreuk aan de vaststelling dat er bij de aanslagen talrijke burgerslachtoffers vallen, hetgeen blijkt uit de Subject Related Briefing."*

Terzake kan worden verwezen naar rechtspraak van de Raad van State (RvSt nr. 167.754):

"(...) dat de CG in zijn beslissing evenwel overweegt dat dit soort incidenten beperkt blijft en hieruit besluit dat er in de provincie van de verzoekende partij geen sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict; dat gelet op de aangehaalde informatie van Cedoca en van het HC, dit enige motief op het eerste gezicht de beslissing tot weigering van de subsidiaire bescherming niet in alle redelijkheid lijkt te kunnen schragen; dat een schending van de materiële motivering kan worden aangenomen."

Het reëel risico kan m.a.w. afgeleid worden uit het feit dat er in Libanon (regelmatig) burgerslachtoffers vielen en vallen ten gevolge van willekeurig geweld; het feit dat het aantal slachtoffers beperkt zou zijn (quod non!) kan - ook volgens de Raad van State - een weigering op zich niet schragen.

Het reëel risico bestaat van zodra kan vastgesteld worden dat er -systematisch- burgerslachtoffers vallen bij aanslagen, hetgeen wel degelijk het geval is."

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: het document *"Lebanon: Recruitment practices of Hezbollah, including instances of forced recruitment; consequences for those that refuse to join and their family members, including instances of torture; state protection (2010- October 2013)"* van Immigration and Refugee Board of Canada van 4 november 2013 (aangepast op 13 augustus 2015).

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er geen gedwongen rekrutering plaatsvindt voor de gewapende militie van Hezbollah, dat toekomstige rekruten volwaardig lid moeten worden van Hezbollah en aan strenge voorwaarden moeten voldoen en grondig op hun geschiktheid worden getest, en dat de effectieve toetreding tot het verzet wordt voorafgegaan door een lange periode van ideologische, spirituele en militaire training, (ii) uit zijn eigen gedrag en houding blijkt dat hij sowieso niet bepaald een geschikt kandidaat is om lid te worden van Hezbollah, zoals wordt toegelicht, en hij niets aanreikt waaruit Hezbollah zou kunnen concluderen dat hij een geschikt kandidaat zou zijn om de gewapende strijd in Syrië op te nemen, (iii) hij ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken nooit heeft vermeld dat een oom van hem lid is van Hezbollah terwijl net deze oom hem, op aangeven van zijn 'bazen', zou gevraagd hebben om toe te treden, (iv) de door hem neergelegde documenten niet vermogen de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin om te buigen, zoals wordt toegelicht en (v) uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon blijkt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 7 september 2016 (CG nr. 1531204), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een geprononceerde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.4.1. Verzoeker stelt weliswaar te vrezen in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst door Hezbollah verplicht te zullen worden om in Syrië te gaan strijden (administratief dossier, stuk 5, gehoor CGVS, p. 4-5). Er dient te dezen vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker bij het indienen van zijn asielaanvraag geen specifieke vrees ten aanzien van Hezbollah kenbaar heeft gemaakt. Gevraagd om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst, stelde verzoeker slechts op algemene wijze *“Ik wou niet aangesloten zijn tot een partij en zij dwongen de jonge mensen om zich aan te sluiten. Velen van zij die zich aansloten gingen gaan vechten in Syrië. Welke partijen zijn dit? Dit zijn bijvoorbeeld Allah Partij en Harakat Amal Partij. Ik wou mij niet bij hen aansluiten omdat velen van hen gaan vechten in Syrië. Zij bieden mensen die zich bij hen aansluiten privileges zoals geld, studiebeurzen enzoverder. Ik ben de oudste thuis en daarom is er veel druk om die privileges aan te nemen om mijn vader te helpen. Hoe heb je die druk om je aan te sluiten voor het eerst tegen gekomen? Mijn vrienden, die actief zijn bij die partij, zeiden mij vaak dat ik mij moest aansluiten. Is er iets specifiek gebeurd waardoor voor u de maat vol was? Neen, de druk werd me teveel. Ik kijk naar mijn vader en ik zie dat hij zo weinig heeft en dat het moeilijk is.”* (administratief dossier, stuk 12, vragenlijst CGVS, vraag 3.5.). Evenmin maakte verzoeker ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken melding van het feit dat zijn neef A., die lid is van Hezbollah en die werd gestuurd door diens ‘bazen’, hem onder druk zou hebben gezet om toe te treden tot Hezbollah, zoals hij wel aanhaalde tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (administratief dossier, stuk 5, gehoor CGVS, p. 3 en p. 5). Niettegenstaande het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoering of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan wel redelijkerwijs van verzoeker worden verwacht dat hij een concrete vraag vanuit Hezbollah om toe te treden – hetgeen allerm minst een detail doch een essentieel element in zijn relaas betreft – bij aanvang van de asielp procedure spontaan zou vermelden zo dit op enige waarheid zou berusten. Hoe dan ook, het gegeven dat verzoeker door zijn neef en zijn vrienden onder druk zou zijn gezet om zich aan te sluiten bij Hezbollah (administratief dossier, stuk 12, vragenlijst CGVS, vraag 3.5. en stuk 5, gehoor CGVS, p. 3 en p. 5) kan – zo hieraan al enig geloof zou worden gehecht – bezwaarlijk worden gelijkgesteld met een gedwongen rekrutering door de Hezbollahmilitie.

Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus *“Libanon. Rekrutering door Hezbollah”* van 14 februari 2014) blijkt overigens dat toetreding tot de Hezbollahmilitie op vrijwillige basis gebeurt en er geen gevallen van gedwongen rekrutering bekend zijn. Dit blijkt tevens uit het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde document *“Lebanon: Recruitment practices of Hezbollah, including instances of forced recruitment; consequences for those that refuse to join and their family members, including instances of torture; state protection (2010- October 2013)”* van Immigration and Refugee Board of Canada van 4 november 2013 (aangepast op 13 augustus 2015) en ook in het verzoekschrift wordt bevestigd dat gedwongen rekrutering door Hezbollah niet of zeer zelden voorkomt. In het licht van deze informatie kan verzoekers bewering als zou Hezbollah sinds 2013 mensen onder dwang rekruteren niet worden aangenomen. Dat de sociale druk om lid te worden hoog kan zijn, zoals blijkt uit de informatie waarop de Raad vermag acht te slaan, kan niet volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Waar verzoeker in dit verband nog opwerpt *“Bovendien gaat het CGVS voorbij aan het feit dat de oom van verzoeker een belangrijke plaatselijke leider was van Hezbollah: waar “gewone” burgers nog min of meer een keuze hebben lid te worden van Hezbollah lag de sociale druk voor verzoeker, als neef van een prominent Hezbollah-kopstuk, aanzienlijk hoger. Ook dit blijkt rechtstreeks uit het verhoor van verzoeker.”* dient te worden vastgesteld dat deze bewering niet de minste steun vindt in het administratief dossier. Nergens uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn oom een belangrijke plaatselijke leider van Hezbollah zou zijn geweest. Verzoeker maakte tijdens het gehoor slechts melding van zijn neef A., die lid zou zijn van Hezbollah en die hem onder druk zou hebben gezet om toe te treden tot de militie (administratief dossier, stuk 5, gehoor CGVS, p. 3 en p. 5) en gevraagd of er nog iemand in zijn directe familie lid of sympathisant is van een politieke partij vermeldde hij enkel dat zijn vader in een ver verleden, voor zijn geboorte, lid is geweest van Amal (administratief dossier, stuk 5, gehoor CGVS, p. 2).

Uit voormelde COI Focus blijkt bovendien dat Hezbollah beschikt over meer dan genoeg kandidaten die vrijwillig lid wensen te worden en dat het als een lucratieve zaak wordt beschouwd om lid te worden omdat de organisatie aan actieve leden een loon uitbetaalt, afgezien van andere vergoedingen. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de Hezbollahmilitie over ongeveer 20.000 reservisten beschikt. Hoewel het aanbod aan goede strijders slinkt, komt Hezbollah dus geen leden of mannen te kort om voor Hezbollah te gaan strijden. Ook voor de strijd in Syrië vindt aldus geen gedwongen rekrutering plaats. Integendeel, men neemt net het tegengestelde waar. Met name veel werkloze jongeren willen

gaan strijden in Syrië. De vergoeding hiervoor zou immers groter zijn dan die van collega's die in Libanon dienst doen of die deel uitmaken van de reservelijst. Verzoeker brengt geen informatie aan die deze informatie weerlegt of ontkracht.

Verder blijkt uit de informatie waarop de Raad vermag acht te slaan dat Hezbollah ook enkel diegenen die zonder reserve de partijideologie zijn toegewijd wil inlijven. Wie zich niet loyaal en overtuigd toont, wordt geen lid van de partij en zal bijgevolg ook nooit gevraagd worden om deel te nemen aan militaire trainingen of toe te treden tot de milizie. Toetreding kan ook enkel wanneer men geschikt wordt bevonden na een periode van ideologische indoctrinatie en doorgedreven militaire opleiding. Uit deze informatie blijkt aldus dat bij de rekrutering door Hezbollah rekening wordt gehouden met iemands ingesteldheid en correcte levensstijl. Uit verzoekers verklaringen blijkt evenwel dat hij allerm minst voldoet aan het vereiste profiel. Zo leest de Raad in het gehoorverslag *"Ik en mijn kennissen, we voelden ons niet verplicht om in Syrië te gaan vechten, de boodschappen van Hezbollah waren voor ons niet overtuigend, Syrië is ons land niet, als ons land zou worden aangevallen zouden we het land wel verdedigen. (...) Als liefdadige vereniging, als vrijwilligers, als mensen die vreedzaam willen werken, wilden we niet gaan vechten in Syrië en een wapen dragen. (...) ik wilde geen lid worden en ik wilde geen wapen dragen. (...) CG: Wat vertelde u uw neef wanneer hij zei u aan te sluiten? (...) AZ: Ik zei tegen hem vanuit mijn overtuiging en opvoeding thuis, ik wil niet gaan vechten in Syrië, dat is mijn land niet, misschien hebben ze steun nodig, maar dat ligt niet aan mij, ze moeten hun problemen zelf oplossen en ik ben iemand die wonden verzorgt en die die niet veroorzaakt, ik ben bang voor bloed, ik wil geen wapen dragen. (...) Bovendien en belangrijk, als je lid bent van Hezbollah kan je niet meer je eigen ding doen, je moet hun regels volgen, je kunt niet naar muziek luisteren, je kunt niet naar feesten gaan en je moet naar de moskee. CG: Komt u uit een religieus praktiserende familie? AZ: Ja. Ging u naar de moskee? AZ: Ja, en als Hezbollah religieuze lessen gaf dan was ik aanwezig, maar als het over politiek ging, dan deed ik mijn schoenen aan en vertrok ik. CG: Wat vindt u van hun regels dat je niet naar muziek mag luisteren, niet naar feesten mag gaan en niet mag drinken? AZ: Dat past niet bij mijn mentaliteit, bij Hezbollah gaat het enkel over oorlogen en martelaren, ik heb een andere manier van leven.* (administratief dossier, stuk 5, gehoor CGVS, p. 3-6). Het is naar het oordeel van de Raad dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat verzoeker, die niet overtuigd is van Hezbollah's ideologie, geschikt zou worden bevonden om toe te treden tot Hezbollah.

2.4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde reden als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging.

2.4.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, wat *in casu* niet het geval is zoals blijkt uit wat voorafgaat. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat is het vluchtrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5.1. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, toont verzoeker evenmin aan dat hij wordt vervolgd door zijn autoriteiten of door derden en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

2.5.2. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Immers, artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Libanon, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus "*Libanon. De veiligheidssituatie in Libanon*" van 15 juli 2016) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon nog steeds grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De meeste veiligheidsincidenten zijn geworteld in het Syrische conflict en men neemt een toenemende polarisatie waar tussen de soennitische en sjiiitische gemeenschap in het land. Anderzijds zit de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen zijn de verschillende politieke leiders geneigd om tot kalmte op te roepen. Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen en grensgeweld tussen de strijdende partijen en sektarische kidnappings. Sinds begin 2015 stellen waarnemers echter een verbetering van de algemene veiligheidssituatie vast. Mede door de toegenomen veiligheidsmaatregelen van het leger en Hezbollah en door de ontwikkelingen in Syrië nam de schaal van geweld af. Zo vindt er Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de Alawitische en soennitische milities. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de sjiiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. Wel vond er op 12 november 2015, na anderhalf jaar kalmte in Beiroet, opnieuw een dubbele zelfmoordaanslag plaats in de zuidelijke sjiiitische wijk Bourj al-Barajneh. Het was de dodelijkste aanslag sinds de burgeroorlog en de eerste officieel door IS opgeëiste aanslag in Libanon. Het geweld escaleerde evenwel niet. Na de zware aanslag in november 2015 vonden er geen terroristische aanslagen meer plaats in Beiroet. Anno 2015-2016 concentreert het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de noordoostelijke Bekavallei (Arsal, Ras Baalbek). Jihadistische groeperingen richten hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte, en Hezbollah belagen op hun beurt extremistische groeperingen. Zo vinden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat al-Nusra enerzijds, en het Libanese leger of Hezbollah anderzijds. Bij dit soort aanvallen op militaire doelwitten vallen evenwel weinig tot geen burgerslachtoffers, tenzij het grootschalige en langdurige confrontaties in bevolkt gebied betreffen. In 2015 hebben zulke confrontaties evenwel niet meer plaatsgevonden. Wel bleven kleinschalige aanvallen op militaire doelwitten plaatsvinden waarbij doden of gewonden vielen, nagenoeg uitsluitend onder de strijdende partijen. Sinds januari 2016 bekampen IS en JN ook elkaar waarbij langs beide kanten verliezen werden geleden. Bij dit geweld worden evenmin burgers gevisieerd en, aangezien het een afgelegen en bergrijke regio betreft, vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Syrische rebellengroepen voeren voorts raket- en morteraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voert op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebellengroeperingen in soennitische grensregio's. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel relatief beperkt. Sinds begin 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af. In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Er vinden slechts kleine wederzijdse vergeldingsacties plaats, waarbij geen burgers gevisieerd werden en ook geen burgerslachtoffers vielen. Ook in de Palestijnse kampen blijft de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen ondanks de toenemende invloed van salafistische groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers gevisieerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen

dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuren. In het vluchtelingenkamp Ayn al-Hilwa is een gezamenlijke troepenmacht actief waarin de verschillende fracties vertegenwoordigd zijn. De troepenmacht heeft zich sinds haar oprichting kunnen ontplooiën in de meest gevoelige wijken en kwam naar aanleiding van een aantal politiek gemotiveerde moorden onmiddellijk tussen. De nieuwe troepenmacht werd ook samen met de Libanese autoriteiten om de veiligheid in het kamp te garanderen. Niettegenstaande de aanwezigheid van de troepenmacht vinden er nog steeds politieke moorden en afrekeningen plaats. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn, vallen hierbij soms één of meerdere burgerslachtoffers. Op 22 augustus 2015 braken in Ayn al-Hilwa gewapende confrontaties uit tussen islamitische groeperingen en Fatah. Op 27 augustus 2015 keerde, na onderhandelingen tussen de betrokken partijen, de kalmte terug. Er is wel sprake geweest van moorden en kleinschalige schietincidenten waarbij een aantal doden vielen bij de extremistische strijders of Fatah. Er werden geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen en dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen leiden tot toenemend sektarisch geweld, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Libanon sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen concrete objectieve informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Immers, waar hij wijst op de onstabiele veiligheidssituatie in de grensregio met Syrië, dient erop gewezen dat uit de beschikbare informatie inderdaad blijkt dat het geweld in Libanon zich anno 2015-2016 concentreert in de grensregio met Syrië en dan voornamelijk in de noordoostelijke Bekavallei (Arsal, Ras Baalbak). Verzoeker kan bezwaarlijk ernstig volhouden dat zijn thuisstad hier deel van uitmaakt daar uit zijn verklaringen blijkt dat hij afkomstig is uit het Zuiden van Libanon. Het hoeft voorts geen betoog dat verzoeker met een verwijzing naar een zware aanslag op een zuidelijke buitenwijk van Beiroet op 12 november 2015 en naar acht zelfmoordaanslagen in de overwegend christelijke stad al-Qaa in het noordoosten van de Beka op 27 juni 2016 niet vermag afbreuk te doen aan de evaluatie van de veiligheidssituatie in Zuid-Libanon, verzoekers regio van herkomst. Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal en de argumentatie dat de situatie nog steeds bijzonder gevaarlijk is en dat er bij de aanslagen in Libanon regelmatig talrijke burgerslachtoffers vallen, waarmee hij er evenwel niet in slaagt de overwegingen in de bestreden beslissing waar wordt gesteld *"(...) De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Er vinden slechts kleine wederzijdse vergeldingsacties plaats, waarbij geen burgers geviséerd werden en ook geen burgerslachtoffers vielen."* met andersluidende informatie te ontkrachten. In zoverre verzoeker nog verwijst naar rechtspraak van de Raad van State, dient erop gewezen dat de rechtspraak in kwestie een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid betrof waar de schorsing van de tenuitvoerlegging werd gevorderd van een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. In het aangehaalde arrest werd geoordeeld dat het besluit dat er in de provincie van de verzoekende partij geen sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict niet wordt geschraagd door de landeninformatie van Cedoca, waarop de Commissaris-generaal zich heeft gebaseerd en die in lijn is met informatie van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen van de VN. *In casu* dient na lezing van het administratief dossier evenwel te worden vastgesteld dat de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing steun vinden in het administratief dossier, dat de informatie vervat in het administratief dossier door verzoeker niet met andersluidende informatie wordt ontkracht en dat de commissaris-generaal op basis van deze informatie op goede gronden kon oordelen dat er in verzoekers land en regio van herkomst actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS